

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 1.

Ljubljana, dne 17. januarja 1940.

Leto V.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Tel. 4553. Izhaja enkrat mesečno.

V novo leto

Kljub grmenju topov in bomb, ki — hvala Bogu — doslej še ne sega do nas, smo prešli mirno in skoro neopazno v Novo leto. Vsaj mi upokojenci najbrže po veliki večini nismo bili deležni hrupnih silvestrovanj, temveč smo v mirnem kotičku svojih skromnih stanovanj ob topli peči pričakovali Novo leto ali pa ga pozdravili zjutraj, ko smo se prebudili iz starega v Novo leto.

Prešel je 1. januar 1940, ne da bi se bile izpolnile nade marsikaterega, ki je računal, da nam že Novo leto prinese povišanje naših prejemkov. Marsikaterega je to dejstvo potrla in mu povečalo njegovo malodušje ter mu vzelo vero, da sploh še kdaj doživi izboljšanje svojega stanja.

Mi pa smo nepopoljšljivi optimisti in trdno upamo, da se nam naše nade vendar izpolnijo in da ponovne obljube ne ostanejo neizpolnjene. Ta svoj optimizem opiramo na različne izreke merodajnih oseb. Tako je prometni minister g. Beslič izjavil v Subotici dne 27. decembra lanskega leta, kakor sledi: „S 1. januarjem 1940. bodo povečani prejemki vsemu železniškemu osebju za 20%, železniškim delavcem pa za 9% (ker so se jim v septembru že zvišali za 10%); prav tako se bo v najkrajšem času pričela razprava o ureditvi drugih vprašanj socialnega in zdravstvenega značaja v prometnem resoru, in sicer za ustvaritev ugodnejšega življenjskega standarda železniških uslužbencev in delavcev, ki izvršujejo zelo težko in naporno službo.“

Tako so poročali naši dnevnikarji. Ne vemo sicer, ali se je ta obljuba g. prometnega ministra izpolnila ali ne, vendar upamo, da njegove besede niso bile prazne, tudi ako doslej obljuba še ni izpolnjena, in da se to, kar je obljubil, v najkrajšem času zgodi, in sicer z veljavnostjo od 1. januarja 1940, tako bo na ta način g. minister ostal mož-beseda.

Jugoslovansko učiteljsko združenje, sekcija za Dravsko banovino, je obvestilo vse organizacije, ki so podpisale spomenico za zvišanje prispevkov, da je prejelo obvestilo, da se je spomenica za zvišanje prejemkov izročila g. predsedniku in g. podpredsedniku vlade. Predsednik vla-

de je sprejel delegacijo zastopnikov stanovskih organizacij dne 23. decembra 1939. in je izjavil, da je kraljevska vlada na eni izmed zadnjih sej že pretresala to vprašanje. Takoj po katoliških božičnih praznikih pa bo o tem vlada ponovno razpravljala in v najkrajšem času prinesla rešitev o povečanju prejemkov, pri čemer se bo posebno ozirala na gospodarsko najšibkejšo državne nameščence in upokojence. Na koncu je g. predsednik vlade izjavil, da želi ostati v stalnem stiku s predstavniki nameščenskih stanovskih organizacij.

Katoliški božični prazniki so minili in doslej še nismo slišali o kaki rešitvi omenjenega vprašanja. Minili so tudi pravoslavni božični prazniki. Zato upamo, da se bo sedaj resno začelo reševati to pereče vprašanje in da v kratkem dočakamo njegovo ugodno rešitev. Ako bi se to ne zgodilo, potem ne vemo, kakšno razpoloženje bi zavladalo v krogih nameščencev in upokojencev in kako bi si mogli merodajni krogi zopet pridobiti zaupanje teh slojev, ki bi bili na ta način kruto varani.

Pa naj pride, kar hoče, mi ne bomo klonili in se ne bomo vdajali malodušju, temveč bomo vztrajno in energično delali naprej, dokler ne dosežemo naših pravic in dokler se ne izpolnijo naše zahteve in dane nam obljube. Zato pa upamo, da bodo našemu zgledu sledili tudi vsi naši člani in da se nam bodo pridružili še vsi, ki stojé zdaj ob strani in kakor neverjetni Tomaži samo opazujejo naše prizadevanje in z ironičnim posmehom spremljajo dosedanje naše neuspehe. Takih kritikov in opazovalcev je obilo. Naše članstvo bi se lahko pomnožilo na dvojno število, ako bi vsi upokojenci storili svojo dolžnost in podprli našo organizacijo. Toda nedostaje jim stanovske zavesti in čuta solidarnosti in zato se število našega članstva ne more dvigniti čez 3000. „Naš Glas“ je v prvi številki letošnjega leta z dne 1. januarja 1940 v uvodnem članku napisal tudi naslednje vrstice:

„Navzlic opisanim razmeram, ki bi morale slehernemu mislečemu tovarišu odpreti oči, da bi spoznal, kako je rešitev iz današnjih stisk možna le v složnem delovanju vseh nas, je vendarle zanimanje

za stanovske organizacije prav malo poraslo, nasprotno, še zmanjšalo se je. Kje je iskati razlogov temu pojavu? Stalna razočaranja, naraščajoče obubožanje in navidezna neuspešnost stanovske borbe, vse to rodi v malodušnih tovariših občutek popolne nebrzičnosti in apatije. Celo posamezni nekdanji agilni strokovni delavci postajajo plen popolnega nezanimanja, splošne omrtvelosti. Le redki se še zanimajo za lastna društva, strokovna glasila, za naše kulturne in gospodarske ustanove. Nezadovoljstvo se prenaša na vodstvo lastnih organizacij, črnogledi in površni kritiki uničujejo tudi pri zvestejših pristaših vero v lastno moč in uspeh. Nihče od mnogoštevilnih, ki ugotavljajo, da društva nič ne dosežejo, da je vse prizadevanje zaman, pa ne pomisli, da društva in organizacije in njihovi odbori ne **morejo nikdar jamčiti za uspeh**, temveč **le za pošteno in vztrajno delo po najboljših močeh**. Ne pomislijo pa tudi, **kakšen bi bil šele položaj, če bi teh društev ne bilo!**“

Te besede so popolnoma upravičene in smo mi že ponovno enako pisali v svojem glasilu. Zato se še enkrat obračamo do vseh naših članov s prošnjo, da nam ostanejo zvesti v borbi za naše pravice, vse ostale naše tovariše pa pozivamo, da se nam pridružijo, da pomnožijo in okrepijo naše vrste in povečajo našo moč in ugled, da bomo ob nadaljnjem prizadevanju za pravice vseh upokojencev lahko s ponosom pokazali na skupno število v naši organizaciji zbranih upokojencev ter lahko trdili, da je v našem taboru večina vseh slovenskih državnih in samoupravnih upokojencev.

S tem občutkom želimo vsem čitateljem našega glasila srečno, veselo, zdravo in mirno Novo leto!

† Martin Kovač

V prvih dneh letošnjega leta smo izgubili zvestega člana našega društva, g. Martina Kovača, oblastnega inšpektorja finančne kontrole v pokoju.

Gotovo je vsakega izmed nas presenetila vest o njegovi smrti, saj bi mu bil vsakdo, kdor ga je poznal, prisodil še dolgo vrsto let; tako krepak, zdrav in

čvrst je stopal po ljubljanskih ulicah in nikdo mu ni poznal že sedmih njegovih križev. Toda kakor burja podere ali prelomi hrast, tako se je tudi Martin Kovač zrušil po kratki borbi s smrtjo v prezdognji grob.

Martin Kovač se je rodil 1. oktobra 1868 v Račici blizu Loke pri Zidanem mostu. Gimnazijo je obiskoval v Celju, kjer je bil piscu teh vrstic drag in zvest tovariš. Boril se je z velikimi težavami in, ker je prišel na srednjo šolo starejši kakor njegovi sošolci, je moral prekiniti študij in oditi poprej v vojaško službo. Ko se je vrnil, se je posvetil finančni stroki in je napravil v Pragi strokovni izpit. Služboval je v raznih krajih Slovenije. Povsod se je izkazal kot pravi mož, odločen, neustrašen, jeklen in dosleden. Njegova narodna odločnost mu je nakopala preganjanje, vendar usoda ni spremenila njegovega značaja. Vedno je nosil glavo pokonci ter ostal dosledno pri svojem mnenju in prepričanju. V službi je bil strog, toda pravičen in točen.

Povsod se je udeleževal v družabnem in narodnem življenju, v službi pa je bil znan kot odlični strokovnjak. Bil je predsednik Zveze uslužbencev finančne kontrole kraljevine Jugoslavije. Vzgojil je dolgo vrsto narodno zavednih ljudi svoje stroke, katerim je radevolje dajal navodila za uradno poslovanje in za življenje. Upokojen je bil 1. aprila 1928. V Trnovem si je ustvaril skromen dom, kjer je preživel večer svojega življenja. Pa tudi v pokoju je pridno delal v narodnih organizacijah in bil je tudi dolgoletni član našega društva. Na vsakem občnem zboru je z odločno besedo in krepkim nastopom poročal kot preglednik računov o delovanju odbora, tako da ga poznajo vsi, ki se udeležujejo društvenih občnih zborov. Letos ga bomo, žal, morali pogrešati.

Martin Kovač je bil mož poštenjak in kristalno čist značaj in reči smemo, da ga bomo težko pogrešali v naših vrstah. Dne 5. januarja t. l. smo ga spremili iz hiše žalosti na pokopališče pri sv. Križu, kjer je našel svoj zadnji dom.

Martinu Kovaču pa ohranimo blag in prijazen spomin, ki bo živel še dolgo med nami.

Posvetovalnica – informacije

Pogrebna in dvomesečna pokojnina — kdaj pripada?

Pogrebna in dvomesečna pokojnina brez odbitkov pripada vdovi upokojenca ali otrokom, oziroma tistemu, ki se izkaže, da je plačal stroške pogreba. Dvomesečna pokojnina pa pripada le, ako se izkaže vdova, da nima nikakih dohodkov, nikakega premoženja, zlasti pa ne pripada vdovi, ki je morda sama aktivna uradnica, ali osebna upokojenka.

Pritožba na Državni svet, ako kdo ne dobi rešitve od pristojnega oblastva.

§ 22, odst. 2 zakona o Državnem svetu in upravnih sodiščih se glasi: „Ako v tožbi tožilec

navede, da ni mogel dobiti nikake rešitve od pristojne upravne oblasti v treh mesecih, računaje od dne, ko je na novo s posebnim spisom zahteval rešenje, se mora sodišče (Državni svet ali upravno sodišče) prepričati, da je njegova navedba resnična. In če se to ugotovi, vzame sodišče tožbo v postopek, kakor bi bila zahteva tožilca odbita od upravne oblasti!“

Kdor torej od kakega oblastva ne prejme odgovora na svojo vlogo, mora ponovno zahtevati s priporočeno vlogo rešitev vloge od dotičnega oblastva; če po treh mesecih ne prejme odgovora, je smatrati, da je oblastvo odbilo njegovo prošnjo, oziroma zahtevo in v tem primeru lahko vložiti prošnjo na upravno sodišče ali na državni svet.

Pokojnina vdov upokojencev.

Na ponovna vprašanja sporočamo, da imajo vdove državnih upokojencev pravico do rodbinske pokojnine brez ozira na to, ali se je mož poročil, ko je bil še v aktivni službi ali že upokojen, in brez ozira na to, ali je prvič ali drugič poročen. V zakonu tudi ni določeno, koliko časa mora biti poročen, torej glavna stvar je, da vdova dokaže, da je bila cerkveno pravilno poročena, četudi samo en dan.

Kdaj pripada višja doklada ob preselitvi v kraj višjega druginjskega razreda?

Ako se upokojenec preseli iz kraja nižjega druginjskega razreda v kraj višjega druginjskega razreda, se mu nakaže višja doklada s 1. dnem prihodnjega meseca, pred katerim se je preselitev izvršila. Ako se torej kdo preseli prvi dan v mesecu, ima pravico do višje doklade šele s 1. dnem prihodnjega meseca, ako se pa preseli zadnji dan v mesecu, ima pravico do višje doklade že s 1. dnem naslednjega meseca.

Rodbinska pokojnina hčere po umrlem očetu upokojencu.

Hčeri upokojenca, ki je gospodinjala in stregla svojemu očetu do njegove smrti, pripada rodbinska pokojnina, če je oče umrl po 1. dnevu aprila 1931., ko je stopil novi uradni zakon v veljavo, v katerem je določilo o taki rodbinski pokojnini. Hčere, katerim je oče umrl pred omenjenim datumom, nimajo pravice do rodbinske pokojnine in bi bila vsaka prošnja odveč, ker bi jo moralo finančno oblastvo zavrniti, dokler veljajo določila u. z. iz leta 1931.

Priznanja in zahvale.

Kakor smo poročali v razdelku „Društvena kronika“ v decembrski številki „Upokojenca“, je upravni odbor našega društva na svoji zadnji seji naklonil nekaterim zvestim članom, ki so prišli po bolezni ali nesrečah v težaven gmotni položaj, primerne podpore. Upravni odbor je prejel od dotičnih članov zahvale. Prejel pa je tudi od raznih članov čestitke za Novo leto in priznanje za svoje delo. Tako nam je pisala ga. A. K. na Bledu:

„Izrekam iskreno zahvalo c. društvu na trudu preteklega leta. Srečno in veselo Novo leto 1940.“

G. C. M. Pobrežje Maribor piše: „Iskreno se zahvaljujem svojemu društvu, g. predsedniku in vsem odbornikom za podporo, ki sem jo z veseljem sprejel. Prosim c. društvo, da bi dali v naš časopis, da bodo naši tovariši čitali, da ste mi pomagali v moji bolezni. Tovariški pozdrav. Želim vsem vesele božične praznike in veselo Novo leto!“

lim vsem vesele božične praznike in veselo Novo leto!

G. J. Č. Celje piše: „Podpisani se Vam najiskreneje zahvaljujem za Vaše božično darilo, ki mi je prišlo v zelo težkem položaju ter sem si sedaj nekako pomogel, in sploh pri kurjavi, ker je huda zima. Drugače ne vem, kako bi bilo z menoj, ker sem bolan ter rabim toploto. Jaz ne vem, kaj bode z mano, ker sem v zelo težkem položaju, draginja vsak dan narašča, a naša skromna pokojnina je vedno enaka ter ni nobenega upanja na kaj boljšega. Domovina usmili se nas! Danes Vam pošiljam članarino za dobo od 1. decembra 1939 do 1. maja 1940, če je pravilno.“

G. J. K. v Št. Janžu pa nam piše: „Na Vaš c. dopis od 20. t. m. Vam sporočam, da sem božično darilo prav z veseljem sprejel. Torej izrekam tem potom mojo najsrčnejšo zahvalo za naklonenost moji prošnji. Jaz se bom pa tudi potrudil, da bom tukaj pridobival nove člane v korist društvu. Z velespoštovanjem vedno hvaležni l. K.“

To je majhna izbira iz došlih nam priznanj za naše delo, ki pa nas v rešnici veselijo, ker vidimo, da smo na pravem potu in da se nam ni treba ozirati na očitke, da organizacija ni potrebna, češ da ne dosega večjih uspehov.

Železniške legitimacije za rodbinske člane državnih upokojencev.

V našem članku v decembrski številki našega lista: **Železniške legitimacije za leto 1940.**, je v odstavku C. „Kateri rodbinski člani upokojencev imajo pravico do železniških legitimacij“ pomotoma izostal odstavek, da imajo sinovi, ki so na rednem šolanju pravico do železniške legitimacije do dovršenega 26. leta. Predmetni članek se mora torej glasniti: **„Za rodbinske člane veljajo žena ali vdova in zakonski otroci. Sinovi uživajo vozno ugodnost do polnoletnosti, hčere pa do omožitve, če jih starši vzdržujejo. Sinovi pa, ki so na rednem šolanju, pa do dovršenega 26. leta. Da so hčere samskega stanu, dokažejo upokojenci s potrdilom župnega urada. Da pa jih starši vzdržujejo, čeprav zanje ne prejemajo več rodbinske doklade, pa dokažejo s potrdilom pristojne občine. Za sinove, ki se redno šolajo je pa potrebno potrdilo predmetne šolske oblasti. Vsa ta potrdila so vseh taks prosta.“**

Opozorilo vsem članom (članicam!)

Današnji številki „Upokojenca“ so priložene položnice za vplačilo zaostale članarine.

Ker bi bilo tehnično zelo otežkočeno, če bi se hotele položnice poslati samo tistim članom, ki so zaostali s članarino, so se položnice zaradi enostavnosti poslane vsem članom; zato prosimo tiste člane, ki so članarino že poravnali za vse leto ali ki jo plačujejo po naših poverjenikih, da shranijo pridejano položnico za vplačilo članarine za prihodnje leto.

Kdor ni na jasnem, koliko še dolguje, naj pošlje poljubni znesek, vendar najmanj za četrletje (9 din) in zapiše na zadnji strani položnice (brez znamke!) željo, da se mu naznani višina dolžne članarine do konca leta. Takim članom se bodo poslane položnice z navedbo zaostanka. Sicer pa lahko vsakdo pri vsaki poštni upravi kupi položnico, samo da jo mora še izpolniti s številko društvenega čekovnega računa 12.131.

Razgled

M. B.

Krožek Mariborskih učiteljev - upokojencev.

Zopet je eno leto za nami. Žalostno zremo za njim, zlasti mi upokojenci — saj se je malo število let, ki so nam še usojena, zopet zmanjšalo.

Različne organizacije, društva in krožki podajajo ob koncu leta poročila o svojem delovanju. Tudi naš krožek poda tole kratko letno poročilo: Članov šteje 58 in sicer 34 moških in 24 ženskih. Med letom je vstopil na novo 1 član. Umrlo pa jih je 5. Posebno krut je bil mesec december. V jedva treh tednih tega meseca smo izgubili kar tri drage tovariše. To so: Cvetko, Kosi in From. Zadnji je pristopil k našemu krožku še-le meseca novembra — pa ga nam je neizprosna smrt vzela že 1 mesec pozneje. Sestanke smo imeli vsak prvi četrtek v mesecu. V zimskih mesecih smo se zbirali v gostilni tetke Koštomajeve, ki je nam upokojencem zelo naklonjena in nam je vedno dobro postregla z jedačo in pijačo. V poletnih mesecih pa smo pohiteli ven v naravo v lepo mariborsko okolico. Sveži zrak in toplo sonce sta blagodejno vplivala na naše oslabele živce in utrujene ude.

Udeležba je bila vsakokrat povoljna, kar priča ne le o pravi tovariški zavednosti, ampak tudi o potrebi po okrepljenem razvedrilu.

Na dnevnem redu so bila vsakokrat poročila predsednika tovariša Ogorelca. Poročal je o delovanju banovinskega društva upokojencev v Ljubljani in dajal pojasnila o naših stanovskih zadevah. Naš „jurist“ Purkhart pa nam je tolmačil različne paragrafe, člene in točke, zadevajoče naše prejemke in odtegljaje. Za njegovo pomoč v takih primerih smo mu tovariši zelo hvaležni.

Tovariš Zupančič, ki mnogo potuje, nam je tu in tam opisal zanimivosti tujih krajev in doživlja na svojih potovanjih. Za dobro razpoloženje pa so skrbeli šaljivci, ki jih ima krožek tudi nekaj.

Kljub razočaranjem, ki nam jih je prineslo leto 1939, glede izboljšanja naših gmotnih razmer, stopamo z optimizmom v novo leto v nadi, da bodo merodajni čimtelji vendar le uvideli, da je treba upokojencem spričo neznosne draginje čimpreje pomagati. Obljube, ki so bile zadnji čas objavljene v različnih časopisih, da se bodo gospodje takoj po katoliških praznikih lotili reševanja socialnih vprašanj in se pri tem ozirali tudi na nevzdržno stanje državnih nameščencev in upokojencev — naj ne bodo tudi to pot prazne obljube.

Naši grobovi

V zadnji številki lanskega leta našega lista smo se v kratkih besedah spominjali članov, ki jih je neizprosna smrt iztrgala iz naših vrst. Zaradi pomanjkanja prostora je odpadel seznam vseh naših v letu 1939. umrlih članov. Zato ga objavljamo v današnji številki in smo ga izpopolnili še s tem, da navajamo tudi imena v mesecu decembru 1939 umrlih tovarišev in tovarišic, ki bi jih v decembrski številki „Upokojenca“ ne bili mogli navesti. Ko objavljamo imena vseh umrlih naših članov, se z dolžno pieteto spominjamo naših pokojnih soborcev, spominjamo se njihove zvestobe ter jim kličemo: lahka Vam bodi

zemlja domača, počivajte v miru božjem! Slava Vam!

Od 1. decembra 1938 do 31. decembra 1939 so umrli sledeči upokojenci, člani našega društva:

1. Zvašnik Jurij, bančni služitelj v p. v Gorenji vasi,
2. Cof Ivan, kontr. mere v. p. v Kranju,
3. Hoffman Marija, poštarica v p. na Planini pri Rakeku,
4. Dolenc Ciril, kapetan in ravnatelj v p. v Ljubljani,
5. Žigon Štefan, žel. uradnik v p. v Litiji,
6. Rajh Marija, vdova po šolsk. upravitelju v p. v Sp. Logu,
7. Sbrizaj Franjo, višji sodni oficijal v p. v Kočevju,
8. Majntinger Ana, upok. v Novem mestu,
9. Mavrič Matija, orož. narednik v p. v Šoštanju,
10. Šušteršič Evgen, pis. uradnik v p. v Ljubljani,
11. Arselin Ana, vdova po nadučitelju v Ljubljani,
12. Kaltenecker Oskar, dvorni svetnik v p. na Polzehi,
13. Gladnik Gustav, orož. stražmojster v p. v Kočevju,
14. Bizjak Josip, arhivar v p. v Sp. Poljanah,
15. Tajsil Aleksander, višji paznik fin. straže v p. v Podgradu,
16. Križanec Franc, žel. zvan. v p. v Stopčah,
17. Vencajz Marija, vdova po sodnem svetniku v Ljubljani,
18. Kafol Ferdo, podpregl. fin. kontr. v p. v Boh. Bistrici,
19. Strohmaier Ludvig, orožnik v p. v Hrastniku,
20. Bohinc Katarina, vdova po pismonoši v Vincarjih,
21. Ilaš Ivan, poštni odpravnik v p. v Vačah,
22. Ahačič Ivan, pregl. fin. kontr. v p. v Žuženberku,
23. Štruel Anton, preglednik fin. kontr. v p. v Slov. Konjicah,
24. Copič Anton, tehn. poslovodja v p. v Trebnjem,
25. Novak Ana, vdova po nadpoštarju v Kamniku,
26. Gombač Antonija, upokojenka v Ptuju,
27. Teršek Ivan, žel. ključavničar v p. v Radizelu,
28. Uršič Anton, upokojenec na Kalu,
29. Puček Ivan, železničar v p. v Prevaljah,
30. Košec Jožef, orožn. stražmojster v p. v Bohušovica,
31. Žamperlo Amalija, vdova po poštarju v Ljubljani,
32. Klančar Avgusta, šol. upraviteljica v p. v Kamniku,
33. Kordan Ivanka, vdova po žel. uradniku v Celju,
34. Malič Rudolf, ravn. adjunkt v p. na Vinici,
35. Polutnik Anton, veroučitelj v p. v Slivnici,
36. Rohrman Viljem, kmet. svetnik v p. v Ljubljani,
37. Dr. Kotzmuth Julijan, viš. okr. zdravnik v p. v Ljubljani,
38. Knoll Angela, vdova po sprevodniku v Ljubljani,
39. Hervatin Josip, žel. zvaničnik v p. v Trebnjem,

40. Šavrič Martin, poštni zvaničnik v p. v Malem Obrežu,

41. Flander Dora, vdova po drž. cestarju v Adergasu,

42. Hladnik Peter, podpregl. fin. kontr. v p. v Škofji Loki,

43. Selan Ivan, morn. gener. komisar v p. na Dunaju,

44. Ludovoj Ludovik, pošt. zvaničnik v p. v Zagorju,

45. Brodnik Franjo, nadpaznik fin. kontr. v p. v Žireh,

46. Lukman Pavel, freg. kapetan v p. na Dunaju,

47. Šebenik Franc, orožn. postajevodja v p. na Planini pri Rakeku,

48. Vidic Leopoldina, vdova po okr. sodniku v Kamniku,

49. Čad Jernej, žel. kurjač v p. v Domžalah,

50. Potočnik Alojzij, nadzornik poštne hranilnice v p. v Mariboru,

51. Tušnik Jurij, podpregl. fin. kontr. v p. v Mariboru,

52. Rebek Pravoslav, viši veter. svetnik v p. v Ljubljani,

53. Smuk Ivana, vdova po orož. naredniku na Planini pri Rakeku,

54. Flek Jakob, davčni služ. v p. v Krškem,

55. Kranjc Franc, viš. davčni upravitelj v p. v Gornjem gradu,

56. Hasenbüchel Leopold, viš. davčni upravitelj v p. v Celju,

57. Springer Štefan, orožn. stražmojster v p. v Dolgi vasi,

58. Mermolja Ivan, pošt. uradnik v p. v Ljubljani,

59. Zupančič Jakob, gimn. ravnatelj v p. v Ljubljani,

60. Kuhar Ivan, nadučitelj v p. v Dobu,

61. Valenčič Štefanija, vdova po žel. zvaničniku v Ljubljani,

62. Peruzzi Ivan, drž. uradnik v p. v Ljubljani,

63. Dr. Lukan Miroslav, veliki župan v p. v Ljubljani,

64. Hinterlechner Karolina, učiteljica v p. v Ljubljani,

65. Ferjan Karol, šef glavne pisarne ban. uprave v p. v Ljubljani,

66. Weiss Malči, vdova po okr. tajniku v Ljubljani,

67. Ehrenreich Julija, vdova po občin. bilježniku v Dol. Lendavi,

68. Pinterič Drago, šol. upravitelj v p. v Mariboru,

69. Morelj Josip, žel. zvaničnik v p. v Št. Vidu nad Ljubljano,

70. Ahačič Luka, okr. gozdar v p. v Čerptomlju,

71. Zupanc Ivan, dež. adjunkt v p. v Ljubljani,

72. Bras Josip, rešpicient fin. kontr. v p. v Mostah,

73. Terstenjak Marija, učiteljica v p. v Ptuju,

74. Hudales Martin, varn. stražnik v p. v Ljubljani,

75. Trček Jakob, zvaničnik v p. v Ljubljani,

76. Vrabčič Ivan, žel. zvaničnik v p. v Grobelnem,

77. Šel Julija, vdova po davčn. oficijalu v Dol. Lendavi,

78. Jaretina Apolonija, vdova po pošt. poduradniku v Ljubljani,
 79. Koren Anton, prog. čuvaj v p. v Črnomlju,
 80. Ušeničnik Marija, vdova po brzojav. nadzorniku v Domžalah,
 81. Velepich Gašper, žel. svetilničar v p. v Vevčah,
 82. Pegam Franc, orož. narednik v p. v Ljubljani,
 83. Ušeničnik Josip, adm. major v p. v Ljubljani,
 84. Lužar Fortunat, banov. šolski nadzornik v p. v Ljubljani,
 85. Paumgarten Ivan, gener. konzul v p. na Fužinah,
 86. Noliml Anton, upokojenec v Gor. Ribčah,
 87. Nedeljko Josipina, vdova po davč. nadupravitelju v Ljubljani,
 88. Rovere Valerijan, orož. narednik v p. v Mihalovcu,
 89. Andrioli Viktor, viš. davč. upravitelj v p. v Kamniku,
 90. Hanuš Mila, vdova po gradben. nadsvetniku v Ljubljani,
 91. Fritsch Emanuel, polkovnik v p. v Papi na Ogrskem,
 92. Sluga Katarina, vdova po poslovodji monop. uprave na Viču,
 93. Scharlach Terezija, učiteljica v p. v Šmarjah pri Jelšah,
 94. Fasan Rudolf, nadgeometer v p. v Ljubljani,
 95. Cvetko Franjo, šol. upravitelj v p. v Mariboru,
 96. Terčak Josip, šol. upravitelj v p. v Šmartnem ob Paki,
 97. Jeglič Marija, sirota po nadučitelju v Radovljici,
 98. Ivanuša Anton, orož. narednik v p. v Negovi,
 99. Borštinar Josip, župnik v p. v Mostah,
 100. Jarc Ivana, vdova po žel. sklad. delavcu v Račah,
 101. Dečman Jože, orožnik v p. v Ljubljani.

Naši novi člani

V četrtem četrtletju 1939 so pristopili sledeči novi člani:

188. Bregant Ana, vdova po nar. vodniku, Tezno-Maribor.
 189. Blatnik Ana, vdova po vlakovodji, Maribor.
 190. Batistič Ema, vdova po pregl. fin. kontr., Maribor.
 191. Cirkovnik Katarina, vdova po orožn. naredn., Studenci pri Mariboru.
 192. Cingerli Anton, car. revizor v p., Maribor.
 193. Čuček Josip, učitelj v p., Ljubljana.
 194. Čepič Drago, učitelj v p., Kamnica pri Mariboru.
 195. Dobravec Valentin, žel. zvaničnik v p., Ljubljana.
 196. Fašing Ivan, žel. preddelav. v p., Maribor.
 197. Ferenc Alojz, strojevodja v p., Studenci pri Mariboru.
 198. Ferik Franc, vlakovodja v p., Bresternica pri Mariboru.
 199. Gombossy Štefan, viš. sod. oficijal v p., Murska Sobota.
 200. Gorše Marija, vdova po del. smod., Kamnik.

201. Gosar Jakob, žel. zvaničnik v p., Dol. Logatec.
 202. Gosak Josip, šol. upravitelj v p., Teharje.
 203. Glazer Alojzija, vdova po žel. zvaničniku, Maribor.
 204. Gašparič Kristina, vdova po žel. uradniku, Maribor.
 205. Geway-Cerjak Zinka, učiteljica v p., Zagreb.
 206. Kaučič Amalija, učiteljica v p., Sulinci.
 207. Keršinar Andrej, žel. strojevodja v p., Ljubljana.
 208. Kavčič Antonija, vdova po šol. upravitelju, Studenci pri Mariboru.
 209. Krajšek Terezija, vdova po sod. poduradniku, Maribor.
 210. Kerhlanke Ana, vdova po učitelju, Pobrežje-Maribor.
 211. Korbek Jožef, vlakovodja v p., Pobrežje-Maribor.
 212. Kačer Franc, viš. žel. revident v p., Maribor.
 213. Križaj Franc, pregl. fin. kontr. v p., Maribor.
 214. Köck Franc, železničar v p., Pobrežje-Maribor.
 215. Krže Mara, vdova po poročniku, Ljubljana.
 216. Kosmač Albina, vdova po pol. nadzorniku, Maribor.
 217. Karba Ana, vdova po nared. vodn., Tezno-Maribor.
 218. Kosjak Andreas, žel. ključ. v p., Studenci pri Mariboru.
 219. Krušič Marko, mestni tajnik v p., Maribor.
 220. Kočec Ana, vdova po orožn. naredn., Bohušovice, Č. M. Protektorat.
 221. Lesevičy Eugenij, pošt. urad. v p., Kamnik.
 222. Leskovec Mira, vdova po fin. sekretarju, Maribor.
 223. Lackner Julija, učiteljica v p., Ljubljana.
 224. Lačen Ivan, pošt. zvaničnik v p., Tezno-Maribor.
 225. Lorenc Ana, hči strojevodje, Pobrežje-Maribor.
 226. Lutman Marija, vdova po polic. stražn., Maribor.
 227. Longhino Jožefa, vdova po vlakovodji, Maribor.
 228. Ljubec Jakob, cest. nadzornik v p., Pobrežje-Maribor.
 229. Mehora Marija, vdova po pošt. zvaničniku, Ljubljana.
 230. Mydlil Franc, kaz. paznik v p., Pobrežje-Maribor.
 231. Miklaužina Marija, vdova po žel. uradniku, Maribor.
 232. Marhola Andrej, sprevodnik v p., Pobrežje-Maribor.
 233. Mandl Ana, vdova po strojevodji, Maribor.
 234. Noliml Marija, vdova po upokoj., Zg. Ribče.
 235. Oljšak Toussaint, višji sod. oficijal v p., Cerknica.
 236. Puc Rudolf, okrajni tajnik v p., Ljubljana.
 237. Pivko Ljudmila, vdova po profesorju, Maribor.
 238. Pečar Viljem, pol. agent v p., Vincarje.
 239. Perko Ana, učiteljica v p., Ljubljana.
 240. Pečar Bogomira, vdova po žel. uradniku, Maribor.
 241. Pinterič Marica, vdova po šol. upravitelju, Maribor.
 242. Paumgarten Marija, vdova po gener. konzulu, Fužine.
 243. Potočnik Anton, sprevodnik v p., Studenci pri Mariboru.

244. Paternusch Antonija, vdova po žel. delav., Studenci pri Mariboru.
 245. Pachernik Rozalija, vdova po brzojav. preddelavcu, Pobrežje-Maribor.
 246. Rakoci Ivan, učitelj v p., Nemčavci.
 247. Rovere Katarina, vdova po orožn. naredn., Mihalovec.
 248. Rechberger Fani, sirota po žel. kontr. čuvaju, Ljubljana.
 249. Remic Janez, orožn. narednik v p., Rečica-Bled.
 250. Rošker Franc, učitelj v p., Tezno-Maribor.
 251. Rittbauer Gizela, vdova po žel. delovodji, Pobrežje-Maribor.
 252. Sedlak Valentina, vdova po davč. upravitelju, Ljubljana.
 253. Salamun Angela, vdova po žel. nadsprevodniku, Maribor.
 254. Stanič Franjo, preglednik fin. kontr. v p., Maribor.
 255. Sawicki Antonija, vdova po podoficijalu, Tezno-Maribor.
 256. Sornik Notburga, vdova po žel. asistentu, Pobrežje-Maribor.
 257. Schwab Antonija, vdova po zdravniku, Celje.
 258. Šoštarič Franc, pošt. zvaničnik v p., Gerlinci.
 259. Špendl Marjeta, vdova po p. inšpektorju, Maribor.
 260. Schmit Drago, viš. sodni oficijal v p., Trebnje.
 261. Šoštarič Julijana, vdova po orožn. stražn., Maribor.
 262. Schäffer Julij, kapetan v p., Pobrežje-Maribor.
 263. Šerbec Franjo, pošt. podurad. v p., Maribor.
 264. Thaler Marija, vdova po naredn. vodniku, Pokošje-Zg. Poljskava.
 265. Termoth Matilda, vdova orožn. stražn., Tezno-Maribor.
 266. Ušeničnik Josip, adm. major v p., Ljubljana.
 267. Ušeničnik Gabrijele, vdova po majorju, Ljubljana.
 268. Urekar Martin, pregl. fin. kontrole v p., Pobrežje-Maribor.
 269. Vrabič Marija, vdova po žel. zvaničniku, Grobelno.
 270. Vrščaj Ivan, viš. šolski nadzornik v p., Ljubljana.
 271. Vilec Antonija, vdova po žel. kovaču, Studenci pri Mariboru.
 272. Zornik Franja, vdova po kazn. pazniku, Pobrežje-Maribor.
 273. Zajc Frančiška, vdova po revidentu, Maribor.
 274. Žižek Matilda, vdova po žel. mizarju, Maribor.
 275. Žnidar Anton, sprevodnik v p., Pobrežje-Maribor.

Ugodna prilika za upokojeence.

Državni upokojenec z gospodarsko prakso in znanjem knjigovodstva dobi lahko službo za nadzorstvo posestva. Pogoji: samostojnost, inteligentnost in perfektno znanje nemškega jezika. Ponudbe pod A. v. G. na uredništvo „Upokojenca“.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojeencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendě. — Tisk J. Blasnik na sl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.